

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg må konstatere, at der er sagt meget til en forespørgsel, der i virkeligheden er meget konkret, som handler om efterlevelse af de aftaler, der er indgået mellem regeringen og kommunerne og amterne, og om, i hvilket omfang aftalerne set med regeringens øjne er overholdt.

Det har da været meget tilfredsstillende, som jeg også sagde i mit første indlæg, at kunne konstatere, at på udgiftssiden er aftalerne overholdt, altså det, man har aftalt, man ville iværksætte af serviceforbedringer, er iværksat. Og det har så gjort, at vi må konstatere, at aftalesystemet har virket.

Det har også virket så meget, at hr. Aage Frandsen fra nogle ekstremt bombastiske udmeldinger fra hr. Villy Søvndal under debatten i Folketinget den 3. oktober, hvor han talte om, at det var de mest massive nedskæringer i de sidste 20 år, nu som ordfører siger, at der dog er en beskeden vækst. Det er sådan set forskellen i meldingerne fra SF om kommunerne, som vi har oplevet dem. Hr. Aage Frandsen har jo ret, for der er tale om en beskeden vækst, og det er det, vi har aftalt med kommuner og amter. Når vi ser på tiden frem til 2010, er der kun plads til beskeden vækst, men dog vækst.

Det er jo i respekt for det kommunale selvstyre, at vi ikke indgår aftaler med enkeltkommuner eller enkeltamter, men indgår kollektive aftaler, hvor det, vi styrer ud fra, er makroøkonomien, altså hvor meget de samlede indtægter er, og hvor meget de samlede udgifter forventes at være. Og så tilstræber vi, at der er balance mellem indtægter og udgifter vel vidende, at de er skævt fordelt mellem kommunerne og mellem amterne.

Så det ligger i hele aftalegrundlaget, at da det kommunale selvstyre ikke ønsker, at en regering skal blande sig i den enkelte kommunes forhold eller i det enkelte amts, løser man den opgave kollektivt: Altså at de, der har pengene og har mulighed for at reducere et skatteniveau, gør det, og de, der mangler pengene, kan hæve skatten, for pengene er jo i omløb i det kommunale system og i amterne med de aftaler, der er indgået.

Kl. 15.20

Der findes ingen anden måde at indgå aftaler på, hvis man vil respektere det kommunale selvstyre og har en erkendelse af, at der er en grænse for, hvor meget vækst der er plads til, når vi skal løses fremtidens udfordringer, altså at vi styrer på udgiftssiden.

Må jeg så sige om begrebet nedskæring, at det er jo også sigende, at hvis der er de nedskæringer, som man taler om, som vi stadig her hører nogle fastholde, så bliver der enorme overskud, for udgifterne går jo til løn, og forudsætningen for at få det træk på udgifterne er jo, at der er nogen, der er ansat, ellers bliver der overskud. Medicinområdet er selvfølgelig et område for sig, det ved jeg udmærket, og det er også specifikt gjort op, men det udmøntes nok i lønkroner, skal man se. Der er plads til 3.000 flere ansatte i kommuner og amter. Staten har jo været tilbageholdende og leveret vækstmuligheden til kommuner og amter inden for de optimale rammer.

Må jeg så lige sige om den sammenligning i stigningerne mellem budget 2002 og 2003, at det talmateriale, vi har, er budgettallene. Det skal man være opmærksom på. Det er budgettet 2002 og budgettet 2003.

Man må ikke misforstå det, der står om korrektionen. Det er sådan for de 800 mio. kr., som vi nævner i realvækst, f.eks. i kommunerne, hvor de 500 mio. kr. er for sig og de 300 mio. kr. til fleksjob, at går vi tilbage i aftalegrundlaget og bruger begrebet niveauløft, er det i forhold til den tidligere regerings aftale for 2002, og så vil det være 1,9 mia. kr. Men det, vi sagde, var jo: Vi accepterer de budgetter, der foreligger for 2002, selv om de er mere end 1,1 mia. kr. over det, der var aftalt med den tidligere regering.

Så den stigning, vi har her, er det rette mål for, hvor meget der er budgetteret med i 2002, selv om det er mere end 1,1 mia. kr. over det, der var aftalt. Det holder vi over for det nye budgetniveau for 2003, og her er forskellen den, som også er nævnt i papirerne, og som er velkendt, nemlig 800 mio. kr.

Vi har altså brugt de rigtige sammenlignelige størrelser. Det er ikke noget, der er flekset fra et regnskabsbegreb til et budget; det er budget mod budget. Og alle ved også, at når vi ikke kan gøre det regnskab for regnskab, er det jo, fordi vi ikke kender regnskabstallene, hverken for 2002 eller for 2003.

Men jeg synes, det har været en nyttig debat, og jeg glæder mig også til at se de endelige indberetninger for underkontiene, som vi desværre først får i februar fra Danmarks Statistik, for de viser nøjagtig, hvordan bevægelserne har været. Og her vil vi nok komme til at se, at der, når vi tager det på landsplan, bruges flere penge til hjemmehjælp end nogensinde før, at der bruges flere penge til plejehjem end nogensinde før. Det er også det, regeringen ønsker de skal gøre, og